

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bhar.II.407/2017/4.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2017. október 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A rágalmazás vétsége miatt ellen indult büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2017. május 23. napján kihirdetett 18.Bf.558/2016/5. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezés illetékeként lerótt 10.000 (tízezer) forintot, valamint az állam által előlegezett, védő díjaként felmerült 5.000 (ötezer) forint büntügyi költséget a magánvádló viseli.

I n d o k o l á s

A Debreceni Járásbíróság 2016. szeptember 21. napján kihirdetett 5.B.229/2015/20. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki a 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 226. § (1) bekezdésében meghatározott rágalmazás vétségében.

Ezért öt 1 évi időtartamra próbára bocsátotta. Kötelezte továbbá a magánvádló által lerótt eljárási illeték, valamint az állam által előlegezett büntügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott elsősorban felmentésre irányulóan, valamint az ítélet hatályon kívül helyezése végett, a magánvádló jogi képviselője útján, a vádlott pártfogó felügyeletének elrendelése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Debreceni Törvényszék 2017. május 23. napján kihirdetett 18.Bf.558/2016/5. számú ítéletével a vádlottat az ellene rágalmazás vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy a magánvádló viseli az általa lerótt eljárási illetéket, valamint az állam által előlegezett büntügyi költséget.

A másodfokú ítélettel szemben a magánvádló élt fellebbezéssel a vádlott bűnösségének megállapítása, vele szemben próbára bocsátás intézkedés alkalmazása és pártfogó felügyeletének elrendelése érdekében.

A Debreceni Ítéltábla a másodfellebbezést a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 393.§-ának (2) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

A harmadfokú nyilvános ülésen a magánvádló jogi képviselője a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítása érdekében előterjesztett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a törvényszék megalapozatlanul helyezkedett arra az álláspontra, hogy a vádlott a magánvádló tekintetében a

becsület csorbítására alkalmas tényállításokat a magánvádlót is érintő hatósági eljárás során terjesztette elő.

A védő a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Azonos tartalmú nyilatkozatot tett a vádlott az utolsó szó jogán.

A magánvádló fellebbezése nem alapos.

Az ítéletábra elsődlegesen megállapította, hogy a Be. 386.§ (1) bekezdése értelmében harmadfokú eljárásnak helye van akkor, ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának eltérő rendelkezése a büntető anyagi jog szabályát sérti. Ez a feltétel nem a másodfellebbezési jog hatályosságának, hanem az érdemi elbírálásának, alaposságának a kérdése, illetve feltétele. A Be. 386.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú bírósági ítélet ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette. Figyelemmel e feltétel bekövetkezésére, a bűnösség kérdésében történő eltérő döntésre, a fellebbezés joghatályosnak tekinthető, és megnyitotta a harmadfokú bírósági eljárást.

A harmadfokú bíróság a Be. 387.§ (1) bekezdésének megfelelően felülbírált a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet, és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az első- és másodfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat, és vizsgálta a másodfokú ítélet megalapozottságát is. Nem észlelt az első- és másodfokú bírósági eljárásban a Be. 373.§ (1) bekezdésének II. pontjában felsorolt un. abszolút eljárási szabálysértést, amely a bíróságok ítéleteinek hatályon kívül helyezését indokolná. A teljes körű felülbírálat keretében vizsgálta, hogy megvalósult-e bármely egyéb eljárási szabálysértés, azonban ilyet sem tapasztalt.

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását az iratok alapján, helytállóan egészítette ki, a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontja alapján. A megállapított tényállás mindenben megalapozott, ezért az ítéletábra határozatát a Be. 388. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően e tényállásra alapította.

Az irányadó tényállásból helyesen vonta le a másodfokú bíróság azt a következtetést, hogy a vádlott a magánvádló becsületének csorbítására alkalmas tényállításokat olyan gyámhatósági eljárásban tette, amelyekben a vádlott mellett a magánvádló is egyértelműen érintett volt. Ennek megfelelően, az irányadó és állandó bírói gyakorlatot szem előtt tartva, okszerűen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az egyébként becsület csorbítására objektíve alkalmas tartalmú tényközlés jogellenességét, és ezzel a bűncselekmény megállapíthatóságát kizárja, hogy a tényközlés a vádlott részéről jogilag szabályozott eljárásban, a jogának gyakorlása során, az adott eljárás tárgyát képező ügy érdemével szoros összefüggésben állóan történt.

Így a törvényszék a Be. 6. § (33) bekezdés a) pontjának I. fordulata és a Be. 331. § (1) bekezdése alapján a vádlottat törvényesen mentette fel az ellene emelt vád alól.

A magánvádló által lerótt eljárási illetékekre és az állam által előlegezett bűnügyi költségre vonatkozó másodfokú rendelkezések a törvénynek megfelelnek.

Mindezekre tekintettel a Debreceni Ítéletábra a Debreceni Törvényszék ítéletét a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 385. §-ára utalással, a Be. 381. § (1) bekezdése, 339. § (1) bekezdése és 514. § (4) bekezdése alapján rendelkezett.

Debrecen, 2017. október 2.

Dr. Elek Balázs sk.a tanács elnöke, Dr. Gömöri Olivér sk. előadó bíró, Dr. Háger Tamás sk.bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 18.Bf.558/2016/5.sz.ítélete a harmadfokú határozat folytán jogerős.

Debrecen, 2017. október 2.

Dr. Elek Balázs sk.
tanácselnök

A kiadmány hitelül
tisztviselő